

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“พลังแผ่นดิน” เป็นความหมายที่แปลมาจากพระนาม “ภูมิพล” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของปวงชนชาวไทย นั้นหมายถึงคนไทยทั้งชาติต้องรวมใจให้เป็นหนึ่งเพื่อมาช่วยกันแก้ไขปัญหาของชาติ จากยุทธศาสตร์ “พลังแผ่นดิน” มีแนวทางในการเอาชนะยาเสพติดคือ การปลูกพลังแผ่นดินและการป้องกันการติดยาเสพติดโดยการกระตุ้นและปลูกจิตสำนึกของประชาชนในชาติให้มีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดที่มีต่อประเทศชาติ และเกิดความมุ่งมั่นที่จะเข้าร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ข้อสำคัญคือการตระหนักและมีจิตสำนึกดีว่าการที่จะสามารถเอาชนะยาเสพติดได้ จะต้องเกิดมาจากความร่วมมือกันกำลังมิใช่หน้าที่ของบุคคลหรือองค์กรใดเพียงอย่างเดียว (อารีภักดิ์ เงินบำรุง, 2545, หน้า 53-54) ทั้งนี้เพราะไม่มีประเทศใดในโลกที่สามารถรับมือกับปัญหาเสพติดได้แต่เพียงลำพัง การแก้ไขปัญหาเสพติดให้ลุกลามหรือบรรเทาลงได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ทั้งประเทศที่เป็นแหล่งผลิตและประเทศที่เป็นตลาดรองรับ รวมทั้งประเทศที่เป็นทางผ่านของยาเสพติดเหล่านั้น (นพพร ถนอมพงษ์, 2545, หน้า 4) ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสังคมส่วนรวมในทุกๆ ด้าน นับตั้งแต่ด้านสุขภาพร่างกาย ครอบครัว เศรษฐกิจ ชุมชนและสังคมตลอดจนความมั่นคงของประเทศชาติ (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ส่วนพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี, 2545) สำหรับประเทศไทยแม้ว่าจะมีโครงการมาตรการทางกฎหมายออกมามากมาย มีการรวบรวมรวมทั้งการณรงค์ต่าง ๆ มาโดยตลอด แต่สถานการณ์ของปัญหาสารเสพติดยังไม่ลดลง สารเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดที่สำคัญได้แก่ ยาบ้า กัญชา กาวทินเนอร์ เฮโรอีน (การสาธารณสุขไทย, 2541) จำนวนผู้ติดยาเสพติดในปีพุทธศักราช 2544 สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้มอบให้สถาบันอุดมศึกษาและสถาบันวิจัยร่วมกันวิจัยเพื่อสำรวจจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดพบว่ามีจำนวนผู้ที่เคยใช้ 7,312,000 คน ผู้เคยใช้ในรอบ 30 วัน ที่ผ่านมาหรือผู้ติดยามีจำนวน 999,722 คน มากที่สุดในภาคเหนือ อายุที่ใช้มากที่สุด 25-65 ปี และกลุ่มรองลงไปได้แก่ อายุ 12-24 ปี (หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน, 2545, หน้า 32) จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของสังคม พบว่าพฤติกรรมของผู้ติดยาเสพติดเกิดจากอิทธิพลของ

เพื่อน (วันทนี ยันท์เธียม, 2543) สังคมคาดหวังไว้ว่าการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา มีผลต่อการต้านยาเสพติดซึ่งในปัจจุบันการกีฬามีบทบาทในสังคมมนุษย์มากจนบุคคลและนักการศึกษา มีความเชื่อถือและยอมรับกันว่ายิ่งโลกมีความเจริญขึ้นเท่าใดความต้องการของคนในการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาจะมีมากขึ้นเท่านั้น ดังพระบรมราโชวาทในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่ว่ากีฬามีความสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531, คำนำ) และการเล่นกีฬาไม่ใช่เป็นแค่เพียงกิจกรรมทางเลือกที่เบี่ยงเบนความสนใจของเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติดเท่านั้น แต่ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์เชื่อว่าเมื่อบุคคลได้ออกกำลังกายจากการเล่นกีฬาจะทำให้ต่อมไร้ท่อได้สมองหลังสารเคมีประเภทเอนโดर्फิน (endorphine) โดปามีน (dopamine) นอร์แอดรีนาลีน (noradrenaline) เป็นต้น สารเหล่านี้จะทำให้จิตใจเบิกบานแจ่มใสทำให้มีความสุขเกิดความสุขทางเคมีในร่างกาย ทำให้สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์มีกำลังวังชาโรคร้ายไข้เจ็บเกิดขึ้นได้ยาก ผู้ที่เจ็บป่วยเป็นโรคต่าง ๆ อาการจะไม่กำเริบหากร่างกายมีสารเหล่านี้อยู่ ความจริงสารกลุ่มนี้มีได้หลังจากออกกำลังกายหรือได้สมองเมื่อมีการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬานั้น แต่ยังสามารถหลังต่อเมื่อบุคคลนั้นมีสภาพจิตใจที่สงบจากการทำสมาธิ หรือเกิดปิติยินดีกับความสำเร็จของตนเองหรือของผู้อื่น ไม่มีจิตอิจฉาริษยา ไม่เร่าร้อน ไม่เคียดแค้น ชิงชัง และมีแนวคิดในทางบวก (positive thinking) ด้วยหลักการดังกล่าวนี้จึงมีผู้ป่วยหลายคนหันมาใช้วิธีทำสมาธิเพื่อการรักษาควบคู่ไปกับการพยาบาลรักษาโรคแบบแพทย์แผนปัจจุบันเช่นเดียวกับบุคคลใดที่ต้องการมีความสุขแข็งแรงสมบูรณ์ไม่อยากจะป่วย หรือไม่อยากเป็นโรคต่าง ๆ ก็จะทำให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอหรือนิยมเล่นกีฬา ซึ่งจะส่งผลทำให้สารเคมีประเภทเอนโดर्फิน โดปามีน นอร์แอดรีนาลีน หลังจากต่อมไร้ท่อได้สมองอย่างเป็นปกติ โดยมีความสุขทางเคมีในร่างกายอยู่เป็นนิจ จิตใจเบิกบานสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ มีความสุขจึงทำให้มีผู้เรียกสารเคมีกลุ่มนี้ว่า “สารสุข” ในทำนองเดียวกันหากบุคคลใดอยู่ในภาวะหงุดหงิดคับข้องใจ อึดอัดขัดข้อง คิดไม่ตกหมกมุ่น ว้าวุ่นใจ จิตใจไม่สงบ เคียดแค้น ชิงชัง โมโหโทโส ก็จะทำให้สารเคมีกลุ่มนี้ไม่หลัง บุคคลนั้นก็ไม่มีความสุขคือ รู้สึกเป็นทุกข์นั่นเอง ดังนั้นการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะสร้างความสุขให้กับตนเองได้อย่างง่ายดาย ความสุขจากการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาจึงเป็นความสุขที่ได้จากการทำงานของกลไกสมองที่หลัง “สารสุข หรือเรียกว่า สารเอนโดर्फิน โดปามีน นอร์แอดรีนาลีน” ออกมาในปริมาณที่ทำให้เกิดความสุขทางเคมีในร่างกาย แต่การใช้ยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าจะทำให้สารเคมีกลุ่มนี้หลังออกมาในจำนวนมากมาย เกิดอันตรายต่อร่างกายโดยเฉพาะการทำลายเซลล์สมองส่งผลให้เกิดอาการ วิกลจริต บ้า คลั่ง ดังที่ปรากฏตามข่าวที่สื่อมวลชนได้เผยแพร่อยู่ไม่เว้นแต่ละวัน จริงอยู่ที่ผู้มีประสบการณ์ใช้ยาเสพติดบอกว่ายาเสพติดทำให้เขามีความสุข แต่ความสุขที่ได้รับนั้นเป็นความสุขในระยะแรกที่สารเคมี

เหล่านี้ถูกกระตุ้นให้หั่งออกมาแต่เนื่องจากยาเสพติดมีฤทธิ์ทางเภสัชทำให้เสพติด กล่าวคือต้องใช้ปริมาณเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ยาเสพติดเหล่านี้จึงไปกระตุ้นการทำงานของเซลล์สมองให้ทำงานเพิ่มขึ้น มีการส่งสารสื่อประสาทให้แกกันเร็วขึ้น กลุ่มสารเคมีประเภทนี้จะทำให้เกิดอาการประสาทหลอน หูแว่ว ก้าวร้าว คุ้ยค้น โหดร้าย มีอาการทางจิตคล้ายคนเป็นโรคจิตเภท (Schizophrenia) นอกจากนี้สารเคมีประเภทนอร์แอดรีนาลีน ที่หั่งออกมาจำนวนมากเกินไปนั้นก็จะทำให้หัวใจเต้นเร็วและอาจทำให้หัวใจวายตายได้รวมทั้งจะทำให้ความดันโลหิตสูง ทำให้เส้นเลือดฝอยในสมองแตกและกลายเป็นอัมพฤกษ์ อัมพาตได้ นอกจากนี้ยังมีฤทธิ์เข้าไปควบคุมศูนย์ควบคุมเอพพิไทด์ (appetite) ซึ่งเป็นศูนย์ควบคุมความอยากอาหารทำให้ผู้เสพยาบ้าไม่หังอยากรับประทานอาหารจนทำให้ร่างกายทรุดโทรม นอกจากนี้โครงการวิจัยชีววิทยาระบบประสาทและพฤติกรรมได้วิจัยโดยการวัดฮอร์โมนเพศชาย (testosterone) ของผู้เสพยาบ้าพบว่าฮอร์โมนลดต่ำลงมากกว่าคนปกติที่ไม่เสพยาบ้า ดังนั้นยาบ้าจึงมิได้เป็นยาที่ช่วยให้เกิดกิจกรรมทางเพศตามที่ต้องการแต่อย่างใด แต่กลับเป็นตัวบั่นทอนสมรรถภาพทางเพศให้ลดต่ำลงอีกด้วยซ้ำ จึงอาจกล่าวได้ว่าการใช้ยาเสพติดเพื่อแสวงหาความสุขสนุกสนานนั้นเป็นเรื่องที่ลงทุนด้วยชีวิต แม้เลิกจากยาบ้าหรือรอดตายมาได้ก็อาจกลายเป็นโรคที่เกิดขึ้นกับสมองและอาจถึงขั้นวิกลจริต บ้าคลั่ง ความ “สุข” ในชีวิตที่จะพึงมีก็กลายเป็นความ “สุข” แบบสุข ๆ คับ ๆ หรือสุขละไปในที่ที่สุด ฤๅจะหรือรหัลในการเปิดไปสู่ประตูแห่ง “ความสุข” ที่แท้จริงจึงอยู่ที่ “กีฬา” มิใช่ “ยาเสพติด”(วันทนีย์ จันทรธิยม, 2545, หน้า 74-75)

เยาวชนกับการกีฬา กีฬาเป็นของดีที่ทุก ๆ คนควรเล่น แต่ถ้าวเล่นให้เป็นก็จะเกิดประโยชน์อย่างมากทั้งในด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้เล่นและผู้รับชม นอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพดีแล้วยังทำให้เป็นผู้ที่มีจิตใจ เป็นที่ชอบของคนที่เรารู้จัก เช่น รู้แพ้ รู้ชนะ มีความอดทน มีความสามัคคี และการเสียสละ (เขมรัตน์ มีทวิ, 2524, หน้า 34) ดังวลีที่ว่า “เล่นกีฬาทุกวันป้องกันโรคร้าย” หรือวลีอีกอันหนึ่งที่ว่า “เล่นกีฬาวันละนิดชีวิตจะสดใส”(สมชาย เขียวชาญ, 2524, หน้า 27-29) กีฬาช่วยคน คนช่วยพัฒนาประเทศ กีฬาสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ บ้านเมือง และยังทำให้จิตใจเบิกบาน แจ่มใส ร่างกายแข็งแรง ต่อต้านโรคร้ายไข้เจ็บได้ กีฬายังเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศต่าง ๆ (ศศิธร อาชญาทา, 2524, หน้า 28-29) และพ่อแม่ทุกคนย่อมมีความปรารถนาให้ลูกอันเป็นแก้วตาดวงใจเป็นคนดี เรียนเก่ง และมีความสุข มีความขยันหมั่นเพียร ทั้งการเล่าเรียน มีความรู้สูง ๆ เมื่อเรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ มีคู่ครองที่ดีแต่งงานกันและอยู่กินกันอย่างมีความสุข มีลูกที่ดีสืบทอดวงศ์ตระกูลต่อไป อย่างไรก็ตามมีพ่อแม่จำนวนมากต้องผิดหวังเพราะลูกไม่ได้ดีอย่างที่ตั้งใจไว้ และประพฤตินทางเสื่อมเสีย เช่น ดินยาเสพติด เป็นเด็กเถร มีเรื่องชกต่อยกันอยู่ประจำ หนีโรงเรียน

คบเพื่อนไม่ดี ชอบดื่มเหล้าและเที่ยวสถานเริงรมย์อยู่เป็นนิจ ก่ออาชญากรรมและถูกจับเข้าคุก ในที่สุดพ่อแม่มักจะมีคำถามว่า “ทำไมสิ่งเลวร้ายจึงต้องมาเกิดกับลูกฉันด้วย ทั้ง ๆ ที่ฉันก็เลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนเขาอย่างดีที่สุดแล้ว” หรือ “เลี้ยงลูกอย่างไรให้รอดปลอดภัยจากยาเสพติด”

ด้วยเหตุผลของการเสพยาเสพติดมาตรการในการแก้ปัญหาเสพติดจึงน่าจะครอบคลุมทุกประเด็น เพื่อให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดประสบผลสำเร็จได้ ประกอบด้วยส่งเสริมความรู้ในการเลี้ยงลูกในวัยเด็ก ส่งเสริมความรู้การเลี้ยงลูกในวัยรุ่นและเยาวชน ส่งเสริมและสนับสนุนสิ่งแวดล้อมที่สร้างสรรค์ในทางที่ดี ส่งเสริมและสนับสนุนค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงาม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกคนมีทักษะชีวิต ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดอย่างถูกต้อง จัดระเบียบสังคมที่เกี่ยวข้องกับสถานเริงรมย์ทุกแห่ง กวาดล้างแหล่งการพนันทุกประเภทปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า อย่างเป็นระบบจริงจังและต่อเนื่อง บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด (สุรศักดิ์ ไควสุภัทร์, 2544, หน้า 26)

โครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติด มีหน่วยงานและองค์กรหลายแห่งได้ดำเนินโครงการ แต่ในส่วนของโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวซึ่งเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่ตั้งก่อดองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ส่วนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอื่น ๆ ได้เปิดสอนเพียงระดับประถมศึกษา ในพื้นที่รับผิดชอบและพื้นที่ใกล้เคียงของโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวปรากฏว่ามีวัยรุ่นติดยาเสพติดและอยู่ในภาวะกลุ่มเสี่ยงจำนวนมาก เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวจึงได้จัดโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ดังกล่าว และเห็นถึงความสำคัญในการจัดดำเนินการ โครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติด โดยใช้รูปแบบของการประเมินแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) เป็นกรอบแนวคิด ด้วยเหตุผลที่ว่าแบบจำลองชิปปี้ เป็นรูปแบบหนึ่งซึ่งสร้างขึ้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินโครงการ อันที่จะบ่งชี้ถึงจุดเด่น จุดด้อยของวิธีดำเนินงาน พิจารณาโครงการได้ด้วยข้อมูลย้อนกลับครบกระบวนการของการอบรม การประเมินโครงการแบบจำลองชิปปี้ นั้นไม่เพียงแต่ประเมินว่าการให้ความรู้ และการควบคุมป้องกันการติดยาเสพติดตามวัตถุประสงค์หรือไม่เท่านั้น แต่ยังเป็นการประเมินเพื่อให้ได้รายละเอียดต่าง ๆ ที่จะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการอีกด้วย โดยเฉพาะการประเมินโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งได้ดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณเพื่อเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้ผู้บริหารได้ปรับปรุง แก้ไขโครงการและวิธีดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการจัดดำเนินการโครงการครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านสภาวะแวดล้อม (context evaluation)
2. ด้านปัจจัยนำเข้า (input evaluation)
3. ด้านกระบวนการ (process evaluation)
4. ด้านผลผลิต (product evaluation)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบผลการประเมินโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต
2. ทำให้ทราบปัญหาและข้อเสนอแนะของโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน ที่ดำเนินการระหว่างวันที่ 15 มิถุนายน ถึงวันที่ 30 กันยายน 2546 โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ เป็นรูปแบบสำหรับการประเมิน ประกอบด้วย

- 1.1 สภาวะแวดล้อม
- 1.2 ปัจจัยนำเข้า
- 1.3 กระบวนการ
- 1.4 ผลผลิต

2. ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ณ ช่วงเวลาที่ดำเนินโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งเป็นโครงการที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จำนวน 104 คน ประกอบด้วย

2.1 เยาวชนที่มีอายุ 14-18 ปี ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 50 คน

2.2 ตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 34 คน

2.3 ผู้นำชุมชน ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนันครูใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน พระภิกษุ เจ้าหน้าท้องถิ่น จำนวน 20 คน

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการในปีงบประมาณ 2546 ของโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการตัดสินคุณค่า เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดนอย่างมีระบบ โดยการประเมินจากการตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วย การประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 สภาวะแวดล้อม (context) คือ จุดประสงค์ของโครงการ ลักษณะของชุมชน สภาพความต้องการของสังคม ความต้องการของบุคคล การดำเนินงานของโครงการ ความเหมาะสมของการจัดโครงการในชุมชน ลักษณะการสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา

1.2 ปัจจัยนำเข้า (input) คือ ผู้เข้าร่วมโครงการ คุณภาพบุคลากร งบประมาณ สถานที่และอุปกรณ์

1.3 กระบวนการ (process) คือ การดำเนินงานโครงการ และกิจกรรมของโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติด

1.4 ผลผลิต (product) คือ ประสิทธิภาพของผู้ผ่านโครงการ การแสดงออกของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง และประโยชน์ที่ได้รับ

2. โครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนายาวของตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง โครงการที่ทำการอบรมหรือการให้ความรู้ โดยการทำกิจกรรมกลุ่มแก่เยาวชนของตำรวจตระเวนชายแดน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

2.1 ต้านภัยยาเสพติด และเยาวชนห่างไกลยาเสพติด

2.2 พัฒนาร่างกาย พละนาบมัยให้สมบรูณ์แข็งแรง

2.3 ส่งเสริมทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานสำหรับการเล่นกีฬา

2.4 ส่งเสริมให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2.5 ฝึกให้เยาวชนมีระเบียบวินัย มีความอดทน เสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

และมีการทำงานเป็นหมู่คณะ

3. โรงเรียนมัธยมบ้านนาขาว หมายถึง โรงเรียนที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีพระราชทาน ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมเพียงแห่งเดียวที่สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.กศน.)

4. เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อต้านภัยยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมบ้านนาขาวของตำรวจตระเวนชายแดน

5. การฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การฝึกทักษะกีฬาพื้นฐานในการเล่นอย่างเฉพาะเจาะจงตามประเภทกีฬาที่ฝึก โดยการฝึกท่าทางหรือการเคลื่อนไหวที่ให้ประสิทธิภาพมากที่สุด ประหยัดกำลังที่สุด ซึ่งในกีฬาแต่ละประเภทได้กำหนดไว้หรือมีแบบวิธี (วิช วิระศิริวัฒน์, 2538, หน้า 8)

6. ตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง ตำรวจตระเวนชายแดนที่ทำหน้าที่คุรูปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษาแก่นักเรียน เยาวชน ประชาชนในโรงเรียนมัธยมบ้านนาขาวและบริเวณใกล้เคียง

7. ผู้นำชุมชน หมายถึง ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ครูใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน เจ้าอาวาสวัดบ้านนาขาว เจ้าหน้าที่อนามัย

8. กลุ่มเสี่ยง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยงและมีโอกาสที่จะถูกชักจูงเข้าหายาเสพติดได้ง่ายซึ่งจะต้องมีมาตรการเชิงรุกมากกว่ากลุ่มปกติ

9. การวิเคราะห์หัวข้อตามแนวทางของสวอท (SWOT Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์แบบแยกแยะปัจจัยจากสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ คือ

ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้ ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weakness)

ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมขององค์กร ได้แก่ โอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Threats)